

[Elisabeth Bruun Olesen]

give penge til partipolitiske aktiviteter, hvis man altså ikke ønskede at gøre det.

Men denne forespørgsel drejer sig om noget andet. Den drejer sig om, at nogle mennesker, helt konkret nogle HT-chauffører – det er det, dagens forespørgsel er opstået på baggrund af – ikke har villet være medlem af en fagforening. Mener hr. Estrup så, at logikken skal drages over, og mener Det Radikale Venstre så også, at organisationsfriheden skal være så stor, at man skal kunne melde sig ud af kollektivet?

Og hvordan vil hr. Estrup egentlig undgå den situation, som blev kaldt »den levende begravelse«? Hvis et menneske bliver genansat, hvordan vil hr. Estrup så tvinge mennesker til at arbejde sammen med én, som de dybt foragter og betragter som en nasser? Hvordan vil hr. Estrup lovgive om, at man skal behandle vedkommende pænt, når man i virkeligheden foragter vedkommende dybt? Det kan man ikke lovgive om.

(Kort bemærkning).

**Bjørn Elmquist (V):**

Da jeg svarede hr. Ole Henriksen før, talte jeg om tilbud, som gives fagbevægelsens medlemmer, og jeg talte også om det på uddannelsesområdet. Det er ikke noget, som går via A-kasserne. Det er der jo en aktuel sag, der kører om i øjeblikket, ikke mindst i pressen, så det var altså de uddannelsesstilbud, som kommer via fagforeningerne, jeg tænkte på.

(Kort bemærkning).

**Estrup (RV):**

Jeg er meget enig i det, som fru Elisabeth Bruun Olesen sagde til sidst om, at der er problemer i genansættelse. Det var præcis det, jeg sagde som en kommentar til statsministerens redegørelse, nemlig at jeg godt forstår, at man gerne vil gå den vej, det har vi også overvejet fra radikal side, og det vil vi gerne fortsat overveje, men der er problemer i det.

Det, som er et problem i øjeblikket, er, at hvis man ønsker at slippe fri for partipolitiske bidrag, så har man kun én vej, og det er udmeldelse af den pågældende fagforening. Der gives ikke andre veje. Som jeg startede med at sige, opfattes det som en krigserklæ-

ring. Vi vil gerne forhindre, at den slags konflikter opstår. Derfor vil vi gerne give den enkelte frivillighed.

(Kort bemærkning).

**Pia Kjærsgaard (FP):**

Det er til fru Elisabeth Bruun Olesen. Fru Elisabeth Bruun Olesen sagde, at man ikke kunne lovgive om, at der var nogle mennesker, der ville foragte andre eller ikke foragte andre, og hun brugte udtrykket »nassere«. Jeg er mælløs, må jeg sige. Jeg er chokeret over, at man fra Folketingets talerstol kan stå og kalde folk, der blot kræver deres grundlovssikrede ret, for nassere.

Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Estrup sagde – jeg er meget tilfreds med hr. Estrups ordførertale, må jeg sige, det var en god tale – at det er ikke genansættelse, det drejer sig om. Det er nemlig ikke altid sjovt for dem, der er blevet fyret, at komme tilbage til det job, de er blevet fyret fra. Hvorfor, det kom fru Elisabeth Bruun Olesen så ind på senere.

Det, vi kan gøre, er stadig væk at fastslå, at det er ikke de mange på arbejdspladsen, der har ret; det er dem, der har uret. Det har de i øvrigt også nu efter gældende lovgivning. Men vi skal og må have det stadfæstet. Det er ikke kun genansættelse, det drejer sig om.

Når der nu har været talt så meget om, at der muligvis skulle kunne gives en højere erstatning, må jeg så spørge dem, der har været inde på det, i særdeleshed de borgerlige ordførere og også statsministeren: hvem skal betale den erstatning? Er det samfundet, eller er det fagforeningerne, sådan som jeg naturligvis håber at det skal være, hvis man altså ender med den udgang? Det håber jeg ikke man gør. Men det kan da ikke være samfundet, der skal betale en erstatning for en glasklar ulovlighed, som statsministeren engang har udtrykt det.

(Kort bemærkning).

**Kaj Poulsen (S):**

Der sker jo noget i dansk politik, når vi hører fru Pia Kjærsgaard stå og blive mildest talt oprørt over, at udtrykket »nassere« bruges fra Folketingets talerstol. Er der nogen, der overhovedet har indført dette ord på Fol-